

Pujant la gelera Tsanteleynaz, al fons, a la dreta, la punta del mateix nom.
Foto: Daniel Maldonado

sense cap presa, els últims arriben de nit, just abans del sopar.

Divendres 29 de març de 2002

Fa un dia fantàstic i hem decidit anar a la Punta Calabre de 3.445 metres. Segons el guarda del refugi, una persona molt amable que li agrada estar en contacte amb la gent i explicar les rutes, ens ha dit que és el cim més esquiable de la zona. Així, sobre les vuit del matí, comencem a remuntar els 1.160 metres de desnivell que haurem de superar per arribar al cim.

Agafem direcció sud per creuar el torrent, el qual seguirem pel seu costat dret. Anem en direcció al Truc de Santa Elena que hem de contornejar i agafar la gelera Tsanteleynaz o Centelina.

Ara la ruta, si anem lleugerament a la dreta, passa per sota les parets de la cara est del Granta Perei, hem de seguir aquesta direcció fins que arribem a la gelera Soches. Aquí hem de girar lleugerament a l'esquerra i deixar a la dreta el coll i la Punta Tsanteleynaz, hi ha una pala a la vesant NW que ens portarà a la Punta Calabre que queda amagada al final del tot.

Al nostre davant tenim una magnífica vista de la Granta Perei, i la Punta Tsanteleynaz. A l'altre vessant hi ha la Vall d'Isère que forma part del Parc Nacional de la Vanoise. La vista es magnífica. Decidim baixar pel mateix itinerari de pujada i fem un descens fantàstic, ja que la neu està en bones condicions. Arribem al refugi molt satisfets.

Dissabte 30 de març de 2002

El dia s'aixeca gris, amb núvols alts, el guarda ens ha dit que no hi ha cap problema per fer l'activitat que teníem prevista. Després d'un bon esmorzar ens preparam per anar a la Punta Galisia de 3.346 metres. L'itinerari és ben senzill, hem d'anar en direcció sud fins el coll Basagne a 3.143 metres i després girar a l'esquerra direcció est fins el cim. Això ho fem amb alguna que altre sifonada, (quan s'intenta estalviar temps, quasi sempre en surts perdent). A l'arribada al cim la visibilitat és escassa, així que decidim començar el descens, per cert, no gaire esplèndid degut a que la neu ha quedat humida al no fer gaire fred. Tot

i això, la sortida ens ha agradat molt. El desnivell d'avui ha estat 1.061 metres.

Diumenge 31 de març de 2002

El dia torna a ser esplèndid, després de parlar amb el guarda, decidim anar al cim nord de la Gran Vaudala de 3.272 metres i baixar per la Vall della Gran Vaudala, (un magnífic descens, segons ell), que ens portarà a l'aparcament i donar per acabada aquesta sortida als Alps. Després de l'agraïment dels consells i del comiat al guarda, prenent la marxa primer en la mateixa direcció que el dia anterior per després girar a l'esquerra direcció est al coll della Gran Vaudala a 3.000 metres que està situat a sota del cim Punta Paletta.

Una vegada al coll hem de fer un petit descens per anar a buscar la gelera di Vaudala i pujar per una forta

Dalt de cim de la Gran Vaudala; al fons el Gran Paradiso. Foto: Daniel Maldonado